

LOV 1981-12-18 nr 90: Lov om merking av forbruksvarer m.v.

DATO: LOV-1981-12-18-90
DEPARTEMENT: BLD (Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet)
PUBLISERT: ISBN 82-504-1368-7
IKRAFTTREDELSE: 1981-12-18
SIST-ENDRET: LOV-2010-09-03-53 fra 2011-01-01
ENDRER:
SYS-KODE: BG14p, G03
NÆRINGSKODE: 61, 62
KORTTITTEL: Lov om merking av forbruksvarer.

INNHold

Lov om merking av forbruksvarer m.v.

- § 1. Formål
- § 2. Lovens rekkevidde
- § 3. Merking
- § 4. Opplysninger ved postordresalg o.l.
- § 5. Forbud
- § 6. Tilsyn
- § 7. Påbud om retting og tvangsmulkt
- § 8. For å gjennomføre Norges forpliktelser etter EØS-avtalen kan Kongen gi forskrift om at opplysninger som har betydning for forbrukerens...
- § 9. EØS-ordning for frivillig miljømerking
- § 10. Overtredelsesgebyr
- § 11. Straff
- § 12. Ikrafttreden

EØS-avtalens vedlegg XX nr. 2b (rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 av 17. juli 2000 om ei revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke.

- Art 1. Mål og prinsipp
- Art 2. Verkeområde
- Art 3. Miljøkrav
- Art 4. Kriterium for tildeling av miljømerke og krav til vurdering og kontroll
- Art 5. Arbeidsplan
- Art 6. Framgangsmåte for fastsetjing av kriterium for tildeling av miljømerke
- Art 7. Tildeling av miljømerke
- Art 8. Miljømerket
- Art 9. Bruksvilkår
- Art 10. Fremjing av miljømerket
- Art 11. Andre ordningar for miljømerking i medlemsstatane
- Art 12. Kostnader og gebyr
- Art 13. Utvalet for miljømerking i Den europeiske unionen
- Art 14. Ansvarlege organ
- Art 15. Samrådsforum
- Art 16. Tilpassing til den tekniske utviklinga

- Art 17. Utval
- Art 18. Brot
- Art 19. Overgangsføresegner
- Art 20. Revisjon
- Art 21. Slutføresegner

Vedlegg III. Karakteristikk av miljømerket

Forma til miljømerket

Lov om merking av forbruksvarer m.v.

Lovens tittel endret ved lov 22 des 1995 nr. 77. Jf. *tidligere* lov 24 mai 1968.

§ 1. Formål

Formålet med denne lov er å legge forholdene best mulig til rette for bedømmelse og valg av varer, hovedsakelig forbruksvarer.

Endret ved lov 22 des 1995 nr. 77.

§ 2. Lovens rekkevidde

Loven omfatter varer som omsettes ved salg eller leie eller er beregnet på slik omsetning her i landet, hovedsakelig forbruksvarer. Med forbruksvarer menes varer som tilbys fysiske personer som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet. Bestemmelser i eller gitt i medhold av loven som tjener til oppfyllelse av forpliktelser etter EØS-avtalen, gjelder tilsvarende for omsetning innenfor Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet.

I tvilstilfelle avgjør departementet om en vare skal omfattes av loven.

Endret ved lover 15 jan 1988 nr. 3, 22 des 1995 nr. 77, 26 juni 1998 nr. 44, 21 juni 2002 nr. 34 (ikr. 1 juli 2002).

§ 3. Merking

For enkelte vareslag, grupper eller typer av forbruksvarer kan Kongen gi forskrifter om at varen eller dens emballasje skal forsynes med en merking som gir opplysninger om:

- a. navn og adresse på den som har produsert, importert og/eller pakket varen, og/eller navn og adresse på den for hvis regning dette er gjort,
- b. varens sammensetninger, vekt, mål, volum, størrelse, antall eller lignende opplysninger,
- c. andre egenskaper som ikke uten videre fremgår av varen selv, men som har betydning for forbrukerens vurdering av varens kvalitet, energi- og ressursbruk, bruksegenskaper eller virkning på miljøet,
- d. varens opprinnelsesland.

Lovens § 3 første ledd bokstavene a, b og c gjelder også for andre varer enn forbruksvarer.

Dersom det ikke er praktisk mulig eller formålstjenlig å merke varen selv eller dens emballasje, kan bestemmes at varen skal merkes på annen hensiktsmessig måte.

For alle typer varer kan Kongen gi forskrift om at det skal utarbeides merke og opplysningsmateriale, herunder teknisk dokumentasjonsmateriale. I forskriften kan det gis bestemmelser om hvem som skal utarbeide og bekoste merkingen, opplysningsmaterialet og det tekniske dokumentasjonsmaterialet. Kongen kan gi forskrift om analysemetoder.

Kongen kan gi forskrift om at merker og annet informasjonsmateriale som inneholder opplysninger om visse egenskaper ved en vare, skal utformes på en bestemt måte, uten samtidig å påby å utstyre varen eller emballasjen med merket eller informasjonen. Kongen kan i slike tilfeller også fastsette hvilke målemetoder som skal ligge til grunn for de aktuelle opplysningene og gi nærmere regler for tilsynet med at reglene overholdes.

Endret ved lover 15 jan 1988 nr. 3, 22 des 1995 nr. 77, 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245).

§ 4. *Opplysninger ved postordresalg o.l.*

Kongen kan fastsette at opplysninger som nevnt i § 3 skal framgå i tilbud, kataloger, annonser og annen markedsføring der varen frambyes til salg eller leie, og det er forutsatt at kjøper inngår avtale eller foretar bestilling uten å ha sett varen.

Tilføyd ved lov 15 jan 1988 nr. 3, endret ved lover 22 des 1995 nr. 77, 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245), endret paragraftall fra § 3a.

§ 5. *Forbud*

Det er forbudt å importere, produsere, selge eller framby til salg varer som ikke er merket i samsvar med forskrifter gitt med hjemmel i loven eller der merking inneholder uriktige opplysninger om varen.

Ved merking av vare eller til bruk ved merking av vare som omfattes av forskrifter som nevnt i § 3 må det ikke gis uriktige opplysninger. Det samme gjelder ved markedsføring som omfattes av forskrifter etter § 4.

Er det ved merking etter disse forskrifter gitt uriktige opplysninger, må varen ikke frambyes til salg.

Endret ved lover 16 mai 1986 nr. 21, 22 des 1995 nr. 77, 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245).

§ 6. *Tilsyn*

Kongen bestemmer hvem som skal føre tilsyn med at bestemmelsene i denne lov og de bestemmelser som blir gitt med hjemmel i loven, blir overholdt.

Tilsynsmyndigheten skal ha adgang til ethvert sted hvor det produseres, lagres, transporteres eller omsettes varer som er merkepliktig etter forskrifter gitt i medhold av § 3. Tilsynsmyndigheten har rett til å utta prøver til undersøkelse og kan kreve de opplysninger som er nødvendige for gjennomføring av tilsynet.

Kongen kan gi forskrifter om at prøver til undersøkelse skal stilles til rådighet og hvis nødvendig avstås vederlagsfritt til tilsynsmyndigheten. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om at leverandør, forhandler eller importør kan pålegges å betale utgiftene til undersøkelse dersom produkter viser seg å være feilmerket.

Vedkommende departement kan fastsette instruks for tilsynsvirksomheten og for den praktiske gjennomføring.

Endret ved lover 22 des 1995 nr. 77, 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245).

§ 7. Påbud om retting og tvangsmulkt

Finner Norges vassdrags- og energidirektorat eller Statens vegvesen at bestemmelse i eller i medhold av denne lov er overtrådt, kan det pålegges retting av forholdet innen en gitt frist.

For å sikre at påbud om retting overholdes, kan Norges vassdrags- og energidirektorat og Statens vegvesen fastsette en tvangsmulkt som den vedtaket retter seg mot skal betale dersom retting ikke skjer innen fristen. Tvangsmulkten kan fastsettes som en løpende mulkt eller et engangsbeløp.

Endelig vedtak om betaling av tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om tvangsmulktens størrelse, varighet, fastsettelse og gjennomføring, herunder bestemmelser om inndrivning, betaling og klagebehandling.

Tilføyd ved lov 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245).

§ 8. For å gjennomføre Norges forpliktelser etter EØS-avtalen kan Kongen gi forskrift om at opplysninger som har betydning for forbrukerens vurdering av varens energi- og ressursbruk eller virkning på miljøet, også skal tas inn i markedsføring av det aktuelle vareslag.

Tilføyd ved lov 15 juni 2001 nr. 89. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 21 ac (dir 1999/94). Endret ved lov 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245), endret paragraftall fra § 6a.

§ 9. EØS-ordning for frivillig miljømerking

EØS-avtalens vedlegg XX nr. 2 b [rådsforordning (EF) nr. 1980/2000] om en EØS-ordning for tildeling av miljømerke gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Departementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av forordningen.

Det ansvarlige organs vedtak om hvorvidt et produkt skal miljømerkes kan påklages til departementet eller den departementet bemyndiger. Departementet kan ved forskrift fastsette at klagen skal behandles av en særskilt klagenemnd, og gi nærmere regler for nemndas sammensetning, saksbehandling og kompetanse.

Tilføyd ved lov 26 juni 1998 nr. 44, endret ved lover 15 juni 2001 nr. 89, endret paragraftallet fra § 6a, 28 juni 2002 nr. 47, 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245), endret paragraftall fra § 6b.

§ 10. Overtredelsesgebyr

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer § 5, kan ilegges et overtredelsesgebyr av Norges vassdrags- og energidirektorat eller Statens vegvesen, dersom det i den aktuelle forskriften er fastsatt at slik overtredelse kan medføre overtredelsesgebyr. Dersom noen på vegne av et foretak har begått en overtredelse som det etter første punktum kan ilegges overtredelsesgebyr mot, kan Norges vassdrags- og energidirektorat eller Statens vegvesen ilegge foretaket overtredelsesgebyr.

Overtredelsesgebyr kan ilegges etter faste satser eller utmåles i det enkelte tilfelle. Der det skal anvendes faste satser må disse fremgå av forskrift. Forhåndsvarsel kan unnlates når overtredelsesgebyr ilegges etter faste satser. Dersom det ikke skal benyttes faste satser skal det ved fastsettelsen av overtredelsesgebyret særlig legges vekt på overtrederens økonomiske forhold, samt overtredelsens grovhet og omfang.

Endelig vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om overtredelsesgebyr, herunder om utmåling, inndriving, betaling og klagebehandling.

Tilføyd ved lov 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245).

§ 11. *Straff*

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt vesentlig overtrer § 5, straffes med bøter, dersom det i den aktuelle forskriften er fastsatt at slik overtredelse er straffbar.

Ved vurderingen av om en overtredelse er vesentlig skal det særlig legges vekt på overtredelsens omfang og virkninger og graden av utvist skyld.

Medvirkning straffes ikke.

Tilføyd ved lov 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245).

§ 12. *Ikrafttreden*

Denne lov trer i kraft straks.

Endret ved lover 9 jan 2009 nr. 2 (ikr. 1 juni 2009 iflg. res. 9 jan 2009 nr. 7), 3 sep 2010 nr. 53 (ikr. 1 jan 2011 iflg. res. 3 sep 2010 nr. 1245), endret paragraftall fra § 8.

Nedenfor følger forordning nr. 1980/2000 (jfr. lovens § 6b) slik den er gjengitt i Ot.prp.nr.88 (2001-2002) s. 5-11 og s. 13. Forordningen foreligger ikke i EØS-tilpasset form. Som EØS-regelverk må forordningen sammenholdes med de EØS-tilpasninger som er nevnt i lovens § 6b. I praksis innebærer det at « Fellesskapet » og « medlemsstat » i stor grad må forstås som « EØS » og « EØS-stat ». Videre må det tas hensyn til at det for EFTA-statene i EØS kan gjelde særskilte prosedyrer og institusjonelle ordninger som legger kompetanse til Kommisjonen og Utvalget for miljømerking i EU (UMEU).

EØS-avtalens vedlegg XX nr. 2b (rådsforordning (EF) nr. 1980/2000 av 17. juli 2000 om ei revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke.

[Europaparlamentet og Rådet for den europeiske unionen har –

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 175 nr. 1,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen,

med tilvising til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet,

etter samråd med Regionutvalet,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 251 i traktaten, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Målet med rådsforordning (EØF) nr. 880/92 av 23. mars 1992 om en fellesskapsordning for tildeling av miljømerke var å skipe ei frivillig fellesskapsordning for miljømerking med sikte på å fremje

produkt som har redusert innverknad på miljøet i heile levetida si, og å gje forbrukarane nøyaktige, ikkje-villeiande og vitskapleg underbygde opplysningar om dei innverknadene som produkta har på miljøet.

- 2) I artikkel 18 i forordning (EØF) nr. 880/92 er det fastsett at Kommisjonen seinast fem år etter at forordninga har teke til å gjelde, skal vurdere ordninga i lys av dei røynslene som er gjorde med bruken av henne, og gjere framlegg om føremålstenelege endringar av forordninga.
- 3) Dei røynslene som er gjorde i samband med gjennomføringa av forordninga, har gjort det naudsynt å endre ordninga for å gjere henne meir effektiv, betre planlegginga av henne og forenkle bruken av henne.
- 4) Dei grunnleggjande måla med ei valfri og utveljande fellesskapsordning for tildeling av miljømerke gjeld framleis. Ei slik tildelingsordning bør gje forbrukarane rettleiing om produkt som kan redusere innverknadene på miljøet i heile levetida si, og gje opplysningar om dei miljømessige eigenskapane til produkt som er tildelte merket.
- 5) For at ålmenta skal godta fellesskapsordninga for tildeling av miljømerke, er det særst viktig at ikkje-statlege organisasjonar på miljøområdet og forbrukarorganisasjonar spelar ei viktig rolle og tek aktivt del i utarbeidinga og fastsetjinga av kriterium for tildeling av fellesskapsmiljømerket.
- 6) Det er naudsynt å forklare forbrukarane at miljømerket representerer produkt som kan redusere visse negative innverknader på miljøet jamført med andre produkt i den same gruppa, utan at det rører ved dei lovgjevingsmessige føresegnene som gjeld for produkta på fellesskapsplan eller på nasjonalt plan.
- 7) Verkeområdet til ordninga bør omfatte produkt og miljøfaktorar som er av interesse for både den indre marknaden og for miljøet. For føremåla med denne forordninga bør «produkt» òg omfatte tenester.
- 8) Framgangsmåtane og metodane for fastsetjing av kriterium for tildeling av miljømerke bør ajourførast i lys av den vitskaplege og tekniske utviklinga og dei røynslene som er gjorde på dette området, og for å sikre at det er samanheng med relevante internasjonalt godkjende standardar som vert utarbeidde på dette området.
- 9) For å gjere det mogleg å gjennomføre ordninga på ein konsekvent og effektiv måte bør prinsippa for fastsetjing av nivået for utveljing med omsyn til miljømerket klargjerast.
- 10) Miljømerket bør innehalde enkle, nøyaktige, ikkje-villeiande og vitskapleg underbygde opplysningar om dei viktigaste miljøfaktorane som det vert teke omsyn til ved tildelinga av merket, slik at forbrukarane kan gjere godt underbygde val.
- 11) For å sikre ein effektiv bruk av ressursar og eit høgt nivå for miljøvern bør det gjerast ein innsats på dei ulike stega i tildelinga av miljømerket.
- 12) For å hjelpe forbrukarane til å forstå kor viktig tildelinga er bør det gjevast fleire opplysningar på merket om kvifor merket er tildelt.
- 13) På lang sikt bør ordninga for tildeling av miljømerke i hovudsak vere sjølvfinansierande. Dei finansielle tilskota frå medlemsstatane bør ikkje auke.
- 14) For å sikre ei effektiv og nøytral gjennomføring av ordninga er det naudsynt å overlate til eit høveleg organ, Utvalet for miljømerking i Den europeiske unionen (UMEU), å medverke til fastsetjing og revisjon av kriteria for tildeling av miljømerke og krava til vurdering og kontroll. UMEU bør omfatte dei ansvarlege organa som alt er utpeikte av medlemsstatane i samsvar med artikkel 9 i forordning (EØF) nr. 880/92, og eit samrådsforum som skal sikre ei balansert deltaking av alle dei partane som det gjeld.
- 15) Det bør sikrast samsvar med og samordning mellom fellesskapsordninga for tildeling av miljømerke

og dei fellesskapspolitiske prioriteringane på miljøområdet og andre fellesskapsordningar for merking og kvalitetssertifisering, som t.d. dei som er fastsette i rådsdirektiv 92/75/EØF av 22. september 1992 om angivelse av husholdningsapparaters energi- og ressursforbruk ved hjelp av merking og standardiserte vareopplysninger og rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler.

- 16) Både eksisterande og nye ordningar for miljømerking i medlemsstatane kan framleis nyttast, men det bør fastsetjast føresegner for å sikre at det er samordning mellom ordninga for tildeling av fellesskapsmiljømerket og andre eksisterande ordningar for miljømerking i Fellesskapet, for såleis å fremje dei felles måla om eit berekraftig forbruk.*
- 17) For å lette tilgangen til og deltakinga i ordninga for produsentar og eksportørar frå tredjestatar er det naudsynt å sikre at det er klarleik i gjennomføringa av ordninga, og at det er samsvar med relevante internasjonale standardar.*
- 18) Dei tiltaka som er naudsynte for gjennomføringa av denne forordninga, bør vedtakast i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen.*
- 19) Av dei grunnane som er nemnde ovanfor, bør forordning (EØF) nr. 880/92 bytast ut med denne forordninga, slik at dei reviderte føresegnene kan innførast på ein mest mogleg effektiv måte, samstundes som høvelege overgangsføresegner sikrar kontinuitet og ein smidig overgang mellom dei to forordningane – vedteke denne forordninga:]*

Art 1. Mål og prinsipp

1. Målet med fellesskapsordninga for tildeling av miljømerke (heretter kalla « ordninga ») er å fremje dei produkta som kan redusere visse negative innverknader på miljøet jamført med andre produkt i den same gruppa, for såleis å medverke til ein effektiv bruk av ressursar og eit høgt nivå for miljøvern. Dette målet skal nåast ved å gje forbrukarane nøyaktige, ikkje-villeiande og vitskapleg underbygde opplysningar om slike produkt.

For føremåla med denne forordninga

- omfattar ordet «produkt» alle varer og tenester,
- omfattar ordet « forbrukar » profesjonelle kjøparar.

2. Innverknadene på miljøet skal fastsetjast på grunnlag av gransking av vekselverknadene mellom produkta og miljøet, medrekna bruken av energi og naturressursar i levetida til produktet.

3. Deltaking i ordninga rører ikkje ved dei føresegnene i nasjonal lovgjeving eller i fellesskapsretten som gjeld for området miljø eller for andre område, som vert nytta på ulike stadium i levetida til varer og eventuelt tenester.

4. Ordninga skal gjennomførast i samsvar med føresegnene i traktatane, medrekna føre-var-prinsippet, og med rettsakter som er vedtekne i medhald av traktatane og fellesskapspolitikken på miljøområdet, slik det er gjort greie for i fellesskapsprogrammet for politikk og tiltak på området miljø og berekraftig utvikling (det femte handlingsprogrammet), som vart skipa ved resolusjonen av 1. februar 1993, og skal samordnast med andre reglar for merking eller kvalitetssertifisering og med andre ordningar, som t.d. særleg fellesskapsordninga for energimerking, som vart innført ved direktiv 92/75/EØF, og ordninga for økologisk landbruk, som vart innført ved forordning (EØF) nr. 2092/91.

Art 2. Verkeområde

1. Fellesskapsmiljømerket kan tildelast produkt som er tilgjengelege i Fellesskapet, og som stettar dei viktigaste miljøkrava som er nemnde i artikkel 3, og kriteria for tildeling av miljømerke som er nemnde i artikkel 4. Kriteria for tildeling av miljømerke skal fastsetjast for kvar produktgruppe.

« Produktgruppe » tyder varer eller tenester som tener det same føremålet, og som er jamgode med omsyn til korleis forbrukarane nyttar eller oppfattar dei.

2. For å ta del i denne ordninga må ei produktgruppe stette desse vilkåra:

- a) ho må utgjere ein monaleg del av salet og handelen i den indre marknaden,
- b) ho skal, på eitt eller fleire stadium i levetida til produktet, ha ein monaleg innverknad på miljøet på verdsplan eller på regionalt plan og/eller på eit allment plan,
- c) ho skal ha eit monaleg potensial for å betre miljøet som følgje av valet til forbrukarane, og oppmuntre produsentar eller tenesteytarar til å søkje konkurranseføremøner ved å tilby produkt som stettar krava til miljømerket, og
- d) ein monaleg del av salsvolumet skal seljast til konsum eller sluttbruk.

3. Ei produktgruppe kan delast inn i undergrupper med ei tilsvarande tilpassing av kriteria for tildeling av miljømerke dersom eigenskapane til produkta krev det, og for å sikre at potensialet til miljømerket med omsyn til betring av miljøet vert utnytta på best mogleg måte.

Kriteria for tildeling av miljømerke for dei ulike undergruppene i ei produktgruppe, som er omfatta av det kriteriedokumentet som er offentleggjort i samsvar med artikkel 6 nr. 5, skal nyttast frå det same tidspunktet.

4. Miljømerket kan ikkje tildelast stoff eller preparat som er klassifiserte som svært giftige, giftige, miljøfarlege, kreftframkallande, reproduksjonstoksiske eller mutagene i samsvar med rådsdirektiv 67/548/EØF eller europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF, eller produkt som er framstilte på måtar som kan føre til vesentleg skade på menneske og/eller miljøet, eller som under normale brukstilhøve kan vere skadelege for forbrukaren.

5. Denne forordninga skal ikkje nyttast på næringsmiddel, drikkar og lækjemiddel eller på medisinsk utstyr slik det er definert ved rådsdirektiv 93/42/EØF, som berre er meint til yrkesbruk, eller som skal skrivast ut eller overvakast av medisinsk personell.

Art 3. Miljøkrav

1. Miljømerket kan tildelast eit produkt som har eigenskapar som gjer at det medverkar til ei monaleg betring av dei viktigaste miljøfaktorane som har samband med dei måla og prinsippa som er fastsette i artikkel 1. Desse miljøfaktorane skal fastsetjast i lys av det rettleiande vurderingsskjemaet i vedlegg I, og skal stette dei krava til metode som er fastsette i vedlegg II.

2. Følgjande føresegner skal nyttast:

- a) Under vurderinga av dei betringane som kan jamførast, skal det takast omsyn til nettobalansen mellom føremonene og pårøyningane for miljøet, medrekna helse- og tryggleiksaspekta, i samband med tilpassingane gjennom dei ulike stadia av levetida til dei aktuelle produkta. Vurderinga skal òg ta omsyn til eventuelle føremøner for miljøet i samband med bruken av dei aktuelle produkta.
- b) Dei viktigaste miljøfaktorane skal fastsetjast ved å identifisere dei kategoriane av innverknad på miljøet der det produktet som vert vurdert, utgjer den største medverknaden når det gjeld heile levetida, og blant desse faktorane å identifisere dei som har eit monaleg betringspotensial.
- c) Føreproduksjonsstadiet i levetida til varer omfattar utvinning eller framstilling og foredling av råstoff, og dessutan energiproduksjon. Det skal takast omsyn til desse faktorane så langt det er

teknisk mogleg.

Art 4. Kriterium for tildeling av miljømerke og krav til vurdering og kontroll

1. Det skal fastsetjast særlege kriterium for tildeling av miljømerke for kvar produktgruppe. Desse kriteria omfattar dei krava som eit produkt må stette for å få tildelt miljømerket med omsyn til kvar einiskild av dei viktigaste miljøfaktorane som er nemnde i artikkel 3, medrekna krav som gjeld dugleiken til produktet med omsyn til å stette krava til forbrukarane.

2. Målet med kriteria er å sikre at produkta vert valde ut på grunnlag av følgjande prinsipp:

- a) Utsiktene som produktet har til å trengje inn på marknaden i Fellesskapet i det tidsrommet som kriteria gjeld for, skal vere tilstrekkelege til at det valet forbrukarane gjer, kan føre til betring av miljøet.
- b) Ved utveljinga av kriterium skal det takast omsyn til om det teknisk og økonomisk er mogleg å gjennomføre dei tilpassingane som er naudsynte for å stette dei innan ein rimeleg frist.
- c) Kriteria skal veljast ut med sikte på å oppnå ei størst mogleg betring av miljøet.

3. Krava til vurdering av samsvaret mellom spesifikke produkt og kriteria for tildeling av miljømerke og til kontroll av dei vilkåra for bruk av miljømerket som er nemnde i artikkel 9 nr. 1, skal fastsetjast for kvar produktgruppe saman med kriteria for tildeling av miljømerke.

4. Tidsrommet som kriteria skal gjelde for, og krava med omsyn til vurdering og kontroll, skal fastsetjast for kvart sett med kriterium for tildeling av miljømerke og for kvar produktgruppe.

Både kriteria for tildeling av miljømerke og krava med omsyn til vurdering og kontroll av kriteria skal vurderast på nytt i god tid før slutten av det tidsrommet som dei kriteria som er spesifiserte for kvar produktgruppe, gjeld for, og vurderinga skal føre til eit framlegg om lenging, tilbakekalling eller revisjon.

Art 5. Arbeidsplan

I samsvar med dei måla og prinsippa som er fastsette i artikkel 1, skal Kommisjonen, innan eitt år frå den dagen då denne forordninga tek til å gjelde, fastsetje ein arbeidsplan for fellesskapsmiljømerket etter å ha rådspurt Utvalet for miljømerking i Den europeiske unionen, heretter kalla « UMEU », som er oppnemnt ved artikkel 13 i samsvar med framgangsmåten i artikkel 17. Arbeidsplanen skal omfatte ein strategi for utviklinga av ordninga som for dei tre etterfølgjande åra bør innehalde:

- dei måla med omsyn til betring av miljøet og til å trengje inn på marknaden som det vert teke sikte på å nå med ordninga,
- ei ikkje-uttømmende liste over produktgrupper som skal prioriterast i samband med fellesskapstiltak,
- planar med omsyn til samordning og samarbeid mellom fellesskapsordninga og andre ordningar for tildeling av miljømerke i medlemsstatane.

Arbeidsplanen skal ta særleg omsyn til utarbeidinga av felles tiltak for å fremje dei produkta som har fått tildelt miljømerket, og skipinga av ei ordning for utveksling av informasjon om eksisterande og framtidige produktgrupper på nasjonalt plan og på EU-plan.

Arbeidsplanen skal likeleis innehalde tiltak for gjennomføring av strategien, medrekna den planlagde finansieringa av ordninga.

Han skal òg opplyse om kva tenester ordninga ikkje gjeld for, samstundes som det vert teke omsyn til europaparlaments- og rådsforordninga om frivillig deltaking for organisasjonar i fellesskapsordninga for miljøforvaltning og miljørevisjon (EMAS).

Arbeidsplanen skal reviderast jamleg. Den første revisjonen av planen skal omfatte ein rapport om korleis planane for samordning og samarbeid mellom fellesskapsordninga og dei nasjonale ordningane for miljømerking er vortne gjennomførde.

Art 6. Framgangsmåte for fastsetjing av kriterium for tildeling av miljømerke

1. Vilkår for tildeling av miljømerke skal fastsetjast for kvar produktgruppe.

Dei særskilte miljøkriteria for kvar produktgruppe og dei høvesvise tidsromma som dei skal gjelde for, skal fastsetjast i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 17, etter samråd med UMEU.

2. Kommisjonen skal innleie framgangsmåten på eige initiativ eller etter oppmoding frå UMEU. Han skal gje UMEU mandat til å utarbeide og jamleg revidere kriteria for tildeling av miljømerke, saman med dei krava til vurdering og kontroll som er knytte til desse kriteria, og som gjeld for dei produktgruppene som høyrer inn under verkeområdet til denne forordninga. Mandatet skal innehalde ein frist for avslutninga av arbeidet.

Ved utarbeidinga av mandatet skal Kommisjonen ta tilbørleg omsyn til

- arbeidsplanen som er fastsett i artikkel 5,
- krava til metode som er nemnde i vedlegg II.

3. På grunnlag av dette mandatet skal UMEU utarbeide eit utkast til dei kriteria for tildeling av miljømerke som skal nyttast på produktgruppa, og dei krava til vurdering og kontroll som er knytte til desse kriteria, slik det er fastsett i artikkel 4 og i vedlegg IV, samstundes som det vert teke omsyn til resultatata av føregranskningar og marknadsgranskningar, til vurderingar med omsyn til levetid og til betringsanalysen, som er nemnde i vedlegg II.

4. Kommisjonen skal få melding om det utkastet til kriterium som er nemnt i nr. 3, og avgjere

- om mandatet er vorte stetta, og om utkastet til kriterium kan leggjast fram for forskriftsutvalet i samsvar med artikkel 17, eller
- om mandatet ikkje er vorte stetta, og om UMEU i så fall skal halde fram med arbeidet sitt med utkast til kriterium.

5. Kommisjonen skal offentleggjere kriteria for tildeling av miljømerke og ajourføringane av dei i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa* (L-serien).

Art 7. Tildeling av miljømerke

1. Søknader om tildeling av miljømerke kan sendast inn av produsentar, importørar, tenesteytarar, forhandlarar og detaljistar. Forhandlarar og detaljistar kan sende inn søknad berre for produkt som vert marknadsførde under sitt eige varenamn.

2. Søknaden kan gjelde eit produkt som vert marknadsført under eitt eller fleire varenamn. Det er ikkje naudsynt å sende inn ein ny søknad dersom endringane i eigenskapane til produktet ikkje påverkar samsvaret med kriteria. Det skal likevel meldast frå til dei ansvarlege organa om viktige endringar.

3. Søknaden skal sendast til eit ansvarleg organ i samsvar med følgjande føresegner:

- a) dersom eit produkt har opphavet sitt i ein einskild medlemsstat, skal søknaden sendast til det ansvarlege organet i denne medlemsstaten,
- b) dersom eit produkt har opphavet sitt i den same forma i fleire medlemsstatar, kan søknaden sendast til eit ansvarleg organ i ein av desse medlemsstatane. I slike tilfelle skal det ansvarlege organet ved

vurderinga av søknaden rådspørje dei ansvarlege organa i desse andre medlemsstatane,

- c) dersom eit produkt har opphavet sitt utanfor Fellesskapet, kan søknaden sendast til eit ansvarleg organ i ein av dei medlemsstatane der produktet skal marknadsførast eller vert marknadsført.

5. Dersom kriteria for tildeling av miljømerket krev at produksjonsanlegga skal stette visse krav, må desse krava stettast i alle produksjonsanlegga der produktet vert framstilt.

6. Dei ansvarlege organa skal godkjenne prøvingar og kontrollar som vert utførde av organ som er godkjende etter standardane i EN 45000-serien eller tilsvarende internasjonale standardar. Dei ansvarlege organa skal samarbeide for å sikre ei effektiv og einsarta gjennomføring av framgangsmåtane for vurdering og kontroll.

Art 8. Miljømerket

Forma til miljømerket skal vere i samsvar med føresegnene i vedlegg III. Spesifikasjonane for dei miljøopplysningane som gjeld for kvar produktgruppe og for oppføringa av desse opplysningane på miljømerket, skal vere ein del av dei kriteria som er nemnde i artikkel 6. Opplysningane skal vere klare og forståelege i kvart tilfelle.

Kommisjonen skal innan 24. september 2005 rådspørje nasjonale forbrukarsamanslutningar som er representerte i det forbrukarutvalet som vart skipa ved kommisjonsavgjerd 95/260/EF, for å vurdere kor effektivt miljømerket og tilleggsopplysningane stettar krava med omsyn til forbrukarinformasjon. På grunnlag av denne vurderinga skal Kommisjonen eventuelt innføre føremålstenlege endringar med omsyn til kva opplysningar som bør førast opp på miljømerket, i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 17.

Art 9. Bruksvilkår

1. Det ansvarlege organet skal gjere avtale om bruksvilkåra for merket med den som søker om tildeling av miljømerke. Desse vilkåra skal omfatte føresegner om tilbakekalling av løyvet til å nytte merket. Løyvet skal vurderast på nytt, og avtala eventuelt vurderast på nytt eller seiast opp etter kvar revisjon av dei kriteria for tildeling av miljømerke som gjeld for eit nemnt produkt. I avtala skal det fastsetjast at deltakinga i ordninga ikkje skal røre ved miljøkrav eller andre lovgjevingsmessige krav i fellesskapsretten eller i den nasjonale lovgjevinga som gjeld for dei ulike stadia i levetida til varer og eventuelt tenester.

For å gjere dette enklare skal det vedtakast ei standardavtale i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 17.

2. Miljømerket skal ikkje nyttast, og det skal ikkje visast til miljømerket i reklame, før merket er vorte tildelt, og då berre i samband med det særskilte produktet som har fått tildelt merket.

Falsk eller villeiande reklame eller bruk av eit merke eller ein logo som kan forvekslast med det fellesskapsmiljømerket som vert innført ved denne forordninga, er ikkje tillaten.

Art 10. Fremjing av miljømerket

Medlemsstatane og Kommisjonen skal, i samarbeid med medlemmene i Utvalet for miljømerking i Den europeiske unionen, oppmuntre til bruk av fellesskapsmiljømerket gjennom medvitsaukande tiltak og opplysningskampanjar som er retta mot forbrukarar, produsentar, forhandlarar, detaljistar og ålmenta, og såleis støtte utviklinga av ordninga.

For å oppmuntre til bruk av produkt som ber miljømerket, bør Kommisjonen og andre fellesskapsorgan, i tillegg til andre offentlege styresmakter på nasjonalt plan og utan at det rører ved fellesskapsretten, vere eit føredøme når dei fastset krava sine til produkt.

Art 11. *Andre ordningar for miljømerking i medlemsstatane*

Kommisjonen og medlemsstatane skal gjere tiltak for å sikre den naudsynte samordninga mellom denne fellesskapsordninga og nasjonale ordningar i medlemsstatane, særleg med omsyn til utveljing av produktgrupper og utarbeiding og revisjon av kriteria på fellesskapsplan og på nasjonalt plan. For dette føremålet skal det gjerast tiltak med omsyn til samarbeid og samordning i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 17, medrekna m.a. dei tiltaka som er lagde fram i arbeidsplanen som er utarbeidd i samsvar med artikkel 5.

Dersom eit produkt ber både fellesskapsmiljømerket og det nasjonale merket, skal dei to logoane førast opp ved sida av kvarandre på produktet.

På den måten kan både eksisterande og nye ordningar for miljømerking i medlemsstatane halde fram parallelt med fellesskapsordninga.

Art 12. *Kostnader og gebyr*

For kvar søknad om tildeling av miljømerke skal det betalast eit gebyr i samband med kostnadene til handsaming av søknaden.

Søkjaren skal betale eit årleg gebyr for å få nytte miljømerket.

Storleiken på søknadsgebyret og det årlege gebyret skal fastsetjast i samsvar med føresegnene i vedlegg V og den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 17.

Art 13. *Utvalet for miljømerking i Den europeiske unionen*

Kommisjonen skal skipe eit utval for miljømerking i Den europeiske unionen (UMEU), som skal vere samansett av dei ansvarlege organa som er nemnde i artikkel 14 og det samrådsforumet som er nemnt i artikkel 15. UMEU skal særleg medverke til fastsetjing og revisjon av kriteria for tildeling av miljømerke og krava til vurdering og kontroll i samsvar med artikkel 6.

Møteføresegnene til UMEU skal fastleggjast av Kommisjonen i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 17, samstundes som det vert teke omsyn til dei prinsippa for framgangsmåte som er fastsette i vedlegg IV.

Art 14. *Ansvarlege organ*

1. Kvar medlemsstat skal syte for at det organet eller dei organa (heretter kalla « ansvarleg(e) organ ») som har ansvaret for å utføre dei oppgåvene som er fastsette i denne forordninga, vert utpeikte og er verksame. I tilfelle der fleire enn eitt ansvarleg organ vert utpeikt, skal medlemsstaten avgjere kva fullmakter kvart organ skal ha og kva samordningskrav som skal gjelde for dei.

2. Medlemsstatane skal syte for at

- a) dei ansvarlege organa er samansette på ein måte som sikrar at dei er uavhengige og upartiske,
- b) møteføresegnene til dei ansvarlege organa sikrar aktiv deltaking på nasjonalt plan frå alle dei partane som det gjeld, og ein høveleg grad av klarleik,
- c) dei ansvarlege organa nyttar føresegnene i denne forordninga på rett måte.

Art 15. *Samrådsforum*

Kommisjonen skal syte for at UMEU i verksemda si, for kvar produktgruppe sikrar ei balansert deltaking i denne produktgruppa frå alle dei partane som det gjeld, t.d. industri og tenesteytarar, medrekna små og mellomstore føretak, handverkarar og yrkesorganisasjonane deira, fagforeiningar, forhandlarar, detaljistar, importørar, miljøverngrupper og forbrukarorganisasjonar. Desse partane skal møtast i eit samrådsforum. Møteføresegnene til dette forumet skal fastsetjast av Kommisjonen i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 17.

Art 16. Tilpassing til den tekniske utviklinga

Vedlegga til denne forordninga kan tilpassast til den tekniske utviklinga, medrekna utviklinga i relevant internasjonal standardiseringsverksemd, i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 17.

Art 17. Utval

1. Kommisjonen skal få hjelp av eit utval.
2. Når det vert vist til denne artikkelen, skal artikkel 5 og 7 i avgjerd 1999/468/EF nyttast, samstundes som det vert teke omsyn til føresegnene i artikkel 8 i den nemnde avgjerda.
Tidsrommet som er fastsett i artikkel 5 nr. 6 i avgjerd 1999/468/EF, skal vere tre månader.
3. Utvalet fastset møteføresegnene sine.

Art 18. Brot

Medlemsstatane skal gjere høvelege rettslege og forvaltingsmessige tiltak mot alle brot på føresegnene i denne forordninga, og melde frå til Kommisjonen om desse tiltaka.

Art 19. Overgangsføresegner

Forordning (EØF) nr. 880/92 vert oppheva. Ho skal likevel framleis nyttast på avtaler som er gjorde i medhald av artikkel 12 nr. 1 i den nemnde forordninga. Vedtak som er gjorde på grunnlag av forordning (EØF) nr. 880/92, skal framleis gjelde inntil dei vert reviderte eller går ut.

Art 20. Revisjon

Kommisjonen skal innan 24. september 2005 vurdere ordninga på nytt i lys av dei røynslene som er gjorde i samband med gjennomføringa av henne.

Kommisjonen skal gjere framlegg om eventuelle endringar i denne forordninga.

Art 21. Slutføresegner

Denne forordninga tek til å gjelde tredje dagen etter at ho er kunngjord i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfjerda i Brussel, 17. juli 2000.

Vedlegg III. Karakteristikk av miljømerket

Forma til miljømerket

Miljømerket skal tildelast produkt som stettar kriteria for alle dei viktigaste miljøfaktorane som er utvalde. Det skal omfatte forbrukarinformasjon i samsvar med artikkel 8 og etter modellen nedanfor.

Merket er samansett av to delar, felt 1 og felt 2, som følgjer:

<p>MILJØMERKET TIL DEN EUROPEISKE UNIONEN</p> <p>Vert tildelt varer eller tenester som stettar miljøkrava i ordninga for tildeling av miljømerke i Den europeiske unionen</p> <p>Registreringsnummer:</p>	<p>*</p> <p>*</p> <p>*</p>
---	----------------------------

Felt 1

Felt 2

Felt 1

Felt 2 inneheld opplysningar om grunngjevinga for tildeling av miljømerket. Desse opplysningane må gjelde for minst éin og høgst tre former for innverknad på miljøet. Opplysningane skal gjevast som ein kort karakteristikk i form av tekst.

Døme:

- * Låg luftureining
- * Energieffektivitet
- * Redusert toksisitet

Felt 1 og 2 skal nyttast saman der det er mogleg, men dersom omsynet til plass er ein viktig faktor når det gjeld små produkt, kan felt 2 utelast ved visse typar bruk dersom heile merket vert nytta ved annan bruk i samband med det same produktet. Felt 1 kan t.d. nyttast åleine på sjølve produktet dersom heile merket finst ein annan stad på emballasjen, i informasjonsbrosjyrer eller på anna materiale på utsalsstaden.

Databasen sist oppdatert 3. mars 2011